

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 8.

Sjette Session.

18de Marts. 1854. Onsdagen, den 11te October.

Formanden: Forinden Discussionen gaaer videre, skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at jeg, med Hensyn til Lovligheden af at nedsætte en Commission som den foreslaaede, allerede har udtalt mig. Jeg troer, at den høitærede Indenrigsminister vil indrømme, at det er fuldkommen klart, naar jeg udtaler, at hvis Thinget nedsætter en Commission efter det gjorte Forslag, og Ministeriet da vægrer sig ved at efterkomme de Raldesser, som Commissionen gjør til det, saameer der en tredie Magt, nemlig Rigsvetten, som ene og alene i sin Tid vil blive competent til at afgjøre denne Divergens mellem Ministeriet og Thinget. Jeg troer, at den høitærede Indenrigsminister vil indrømme, at Forholdet maa være saaledes og ikke kan være anderledes. (Indenrigsministeren: Maa jeg bede om Ordet.) Der er fremdedes faldet Vittringer fra den høitærede Ministers Side, som jeg troer bør møde den første Protest fra Formandens Stol, og det er de Vittringer, som den høitærede Indenrigsminister brugte med Hensyn til, at Danmarks Riges Grundlov ikke længer er i Existerende. (Hør! Hør!) Formanden ringer til det Omfang, hvori den blev givet. Det er ikke saadan Rescriptet af 28de Januar 1852, som ikke have forandret, eller intetgjort Danmarks Riges Grundlov, thi den kan kun forandres efter Grundlovens § 100. (Stærkt Bravo. Formanden ringer.) Jeg maa bede om fuldstændig Nøilighed. Den høitærede Indenrigsminister har Ordet.

Indenrigsministeren: Jeg kan ingen-

lunde indrømme Rigtigheden af den ærede Formands Bemærkninger. Det staaer vistnok til Ministeriet at nægte at møde for en saadan Commission, og jeg tør ansee mig overbeviist om, at det ærede Thing aldrig kan vente, ja, at det ikke engang vilde billige, at nogen dansk Minister skulde ville møde for en ulovlig Commission. Men, mine Herren! Grundloven giver en saadan Commission, som Forslaget gaaer ud paa, Ret, ikke alene til at forhøre, mundtligt eller skriftligt, offentlige Myndigheder, men ogsaa Private, og hvem indestaaer Ministeriet for, at Privatmand og Andre ikke vilde møde og blive afhørt af en saadan Commission, og en Undersøgelse saaledes blive anstillet, førend Rigsvetten kan afgjøre Retmæssigheden deraf. At man henviser til, at Rigsvetten, naar den er bleven sat, senere kan afgjøre saadanne Spørgsmaal, er betydningsløst, thi da er det for sildigt. En saadan Commission, som den foreslaaede, ansee vi for et Dvergreb, som vi aldrig vilde taale, og netop, fordi den er et Dvergreb, vil jeg aldrig give mit Samtykke dertil. De maae gjerne troe derom, hvad de vilde, men jeg vil ikke gjøre det; ikke, fordi jeg frygter den, men fordi jeg anseer et Dvergreb fra Rigsdagens Side for det Færligste for Danmarks Riges Grundlov.

Grundtvig: Ja, efter hvad vi have hørt af den høitærede Indenrigsminister, maatte man jo vel kunne fristes til at være tvivlsraadig, om der endnu var nogen af de Rettigheder, som Danmarks Riges Grundlov hjemler os, som endnu kunde benyttes; men blandt disse agter jeg ikke den for den ringeste, at Rigsdagsmændene frit kunne udtale deres Overbeviisning ligeoverfor Ministrene, og denne Ret, hvad enten den skal findes at stemme